

ut his iterum artibus mulcere animos velle, præsertim jam obstinatos, jam gustatæ semel libertatis cupidissimos, & ad regalem servitutem revocare, non humanæ facultatis opus sit, non nostræ. Nobis certè constat effici nihil posse, nihil debere aliud, quàm quod effectum est; quod & Sanctitas tua ultrò volensque agnosceret, si aut hic coram adesset, aut nostratum animos, vires, voluntates, constitutam denique jam novæ rei publicæ formam, cætera omnia explorata haberet. Nemini certè nostrum ad alias leges, in alia rursum jura transire hodie integrum est: hoc unum restat, ut avitam Religionem, avita illa pietatis sensa, quibus Belgium nostrum huc usque inclaruit, castos denique mores, & cætera omnia quibus populus frugi stabilitatem ac felicitatem suam asserere possit, conjunctis viribus animisque foveamus, & nos præsertim episcopi tueamur; arceamusque ab ovili lupos, & quæcumque fædam illam illuviem quam non nulli invehere parabant, adferre nata sunt.

Hæc dum omni studio, dum totis animis conamur, tu, Beatissime Pater, apud exteros principes, & consociata nobis aut brevi consocianda regna ac respublicas nostras, quæsumus, partes suscipe, tu nos protege, nos tuere, nobisque impertita illâ paternâ tuâ atque apostolicâ benedictione (quam a te supplices iterum petimus), conatibus nostris cælestes etiam favores exora.

Hæc sunt candidissima animorum nostrorum sensa, quibuscum pedibus tuis advolvimus,

Beatissime Pater,

Sanctitatis tuæ
Humillimi atque observantissimi
filii & clientes,

Jo. Henricus, archiepiscopus Mechliniensis,

Corn. Franciscus, episcopus Antuerpiensis.

Bruzellis, viij. Id. Mart. M. DCC. LXXX.

TRADUCTION.

Réponse de son Emin. Mgr. le Cardinal-Archevêque de Malines, & de Mgr. l'évêque d'Anvers, au Bref de sa Sainteté, daté de Rome, le 23 Janvier 1790.

Très-saint Pere,

La lettre que votre Sainteté nous a adressée, & qui portoit l'empreinte de la piété & de la sollicitude qui caractérisent si bien le pere commun des